

Momenten van diaconale bezinning

Jesaja 55: 1-13

'... zo zal Mijn woord zijn dat uit Mijn mond uitgaat: het zal niet vruchteloos tot Mij terugkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend.' (Jesaja 55: 11)

Weerbarstig

Flikken Rotterdam is een politieserie waar een team van agenten het opneemt tegen de slechteriken in onze maatschappij. Hoe slim kunnen mensen elkaar bedriegen! Een erg gemene gokverslaafde man zet bijvoorbeeld de ontvoering van zijn eenjarig zoontje op met hulp van een criminele vriend; hij drogeert de oppas en laat zijn schoonmoeder losgeld betalen. Maar dan komt het team van agenten in actie en gelukkig wordt deze gemene man doorzien en gearresteerd en dat met - uiteraard - veel geweld. Wapens en spierballen spreken. Politiekracht moet de Rotterdamse samenleving redden van dit soort slechteriken.

We zijn uiteraard blij met onze politie, maar gaan de agenten ons redden? En gaan ze onze maatschappij redden? In hoeverre klopt dit beeld van een daadkrachtig en schrander politiecorps met de chaotische werkelijkheid van alledag? En naar welke toekomst leidt *Flikken Rotterdam* ons? De bedoelingen en plannen zijn veelal helder, maar de daden breken nogal eens stuk op de weerbarstige werkelijkheid.

Eén geheel

Ik word bij het lezen van de Bijbel steeds opnieuw geraakt door het Hebreeuwse woord *Dabar*. Dat betekent zowel woord als daad. Waar er bij ons nogal eens een kloof zit tussen woord en daad, zijn woord en daad bij onze God één geheel. Bij de schepping van de wereld zie je dat Gods 'creatieve gedachten' meteen effect hebben en een enorme soortenrijkdom en machtige levensruimte.

Bij de Here Jezus zie je ook deze eenheid. Hij ziet de gebrokenheid van het leven en van de relaties. Vervolgens spreekt én doet Hij: 'Word ziende!' 'Jongens, Ik zeg u, sta op!', 'Uw zonden zijn u vergeven!' 'Volg Mij!' En het gebeurt onmiddellijk. Het woord grijpt je aan, pakt je beet. De Geest 'vaart' in iemand, vervult hem.

Dabar-kracht

Die *dabar-kracht* zie je in Jesaja 55. Israël is in Babel en wordt na 70 jaar bevrijd uit ballingschap. Dat gebeurt op een té bijzondere wijze om daar alleen maar menselijke factoren in te zien. Jesaja profeteert dan: dit is Gods *dabar* (vers 11). Dat woord doet, volbrengt, geeft vreugde en vrede (vers 12). Dat woord is diaconaal ...

Dit is van belang voor ons werk. God werkt door Zijn Woord. Het Woord dat 'gebeurt'. In déze wereld. Hoe? Moslims zien dromen en leren Jezus als Heer kennen. Het Evangelie wordt gebracht in allerlei culturen en via allerlei kanalen. De slavernij wordt afgeschaft, ook in hedendaagse vormen. Gerechtigheid staat meer op de agenda van overheden en bevolkingsgroepen.

Opladen

De daad heeft in kerk en diaconaat het woord nodig en omgekeerd. Alleen woorden, en nadruk op woordproclamatie, geeft al gauw - en zeker op de langere duur - het idee van woordkramerij, 'woorddiarree' zelfs. Genade wordt dan goedkope genade, het kost zo weinig, in de betekenis van Jakobus. Geloven doét ons iets en doet ons iets doen. Diaconaat geeft dan een wereld aan mogelijkheden.

Dat laatste toont ons de noodzaak van een verbinding met God om steeds de batterij van ons leven en geloof op te laden. Wie een elektrische auto rijdt of met een mobiele telefoon werkt, weet van de noodzaak om regelmatig de stekker in het stopcontact te steken. Opladen en gebruiken en dan weer opladen en gebruiken. We kunnen als mensen niet blijven géven. We hebben het nodig om te ontvangen, ons op te laden. Daarvoor is ons de Geest gegeven.

Ter afsluiting citeer ik Lied 360, vers 3:

Leer ons, Heer, vrijmoedig spreken
over uw verlossend werk;
geef dat niet die woorden breken
op de daden van uw kerk,
maar dat wij geheiligd leven
op de plaats door U gegeven,
en U volgen onder 't kruis
op de smalle weg naar huis.

ds. Erjan van der Linde